

ΑΓΩΝΑΣ

“Αγωνίζου τον καλόν αιώνα της σίσεως” (Α’ Τιμ. 6,12)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ-ΕΤΟΣ ΙΑ΄-ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 128 -ΤΙΜΗ: 0,015 ευρώ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ.ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007

1600 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

(407 μ.Χ. – 2007 μ.Χ.)

Εισαγωγή

Το 2007, στις 14 Σεπτεμβρίου, γιορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού, συμπληρώθηκαν 1600 χρόνια από την κοίμηση του αγίου Ιωάννη του Χρυσόστομου. Η κοίμηση του κορυφαίου αυτού Πατέρα της Εκκλησίας μας έγινε το 407 μ.Χ. στην Πιτυούνια του Πόντιου, όταν το τότε αδιόριστο κατεστημένο Εκκλησίας και Πολιτείας τον μετακίνησε με την συνοδεία κακότροπων στρατιωτών από την Κουκουσό και Αραβισσό, τους πρώτους τόπους εξορίας του, στα μακρινά Κόμανα του Πόντιου, για να μην τον φιάλουν εκεί τα πνευματικά του τέκνα και ο λαός της περιοχής και πιέζουν μετά τις Αρχές της Κωνσταντινούπολης για την επαναφορά του στον αρχιεπισκοπικό θρόνο.

Στους περισσότερους πιστούς είναι γνωστό ότι η μνήμη του ιερού Χρυσόστομου δεν γιορτάζεται στις 14 Σεπτεμβρίου, που έγινε η κοίμησή του, αλλά στις 13 Νοεμβρίου. Η μετάθεση αυτή της γιορτής ήταν επιβεβλημένη. Θα έπρεπε να τηρηθεί προπόντως η Μεγάλη Γιορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού, αλλά και να μην επισκιαστεί και η γιορτή της μνήμης του «Μεγίστου φωστήρου της τρισελπίου Θεούπτος».

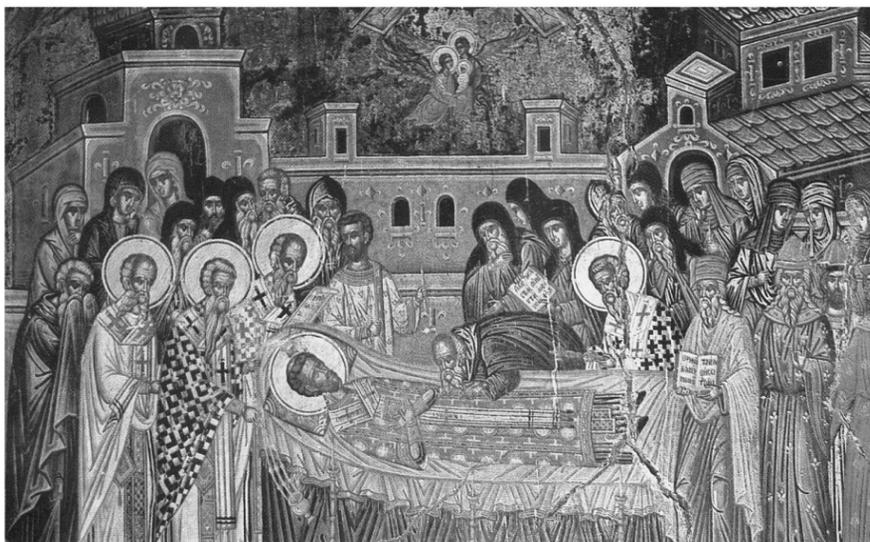
Με την συμπλήρωση στις 14 Σεπτεμβρίου 1600 χρόνων από την κοίμηση του ιερού Χρυσόστομου έγιναν ως το τέλος του 2007 διάφορες εκδηλώσεις προς τιμήν της μνήμης του, ήτοι συνέδρια, ημερίδες, ομιλίες, και δημοσιεύθηκαν στον εκκλησιαστικό τύπο αξιόλογα κείμενα. Αρκεί να μνημονεύσουμε το Θεολογικό και Ποιμαντικό συνέδριο, που έγινε με επιτυχία το δεύτερο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου (2007) στο Σικάγο της Αμερικής, το οποίο διοργάνωσαν από κοινού η Ελληνική Ορθόδοξη Μητρόπολη Σικάγου και η Ιερή Μονή του Αγίου Ιωάννη του Χρυσόστομου Σικάγου. Το συνέδριο αυτό ήταν αφιερωμένο στον άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο με θέμα: «1600 χρόνια Χρυσόστομικής μαρτυρίας. Η αμεσότητα των θεολογικών και ποιμαντικών διδασκαλιών του σήμερα». Ανάμεσα στους εκλεκτούς εισηγητές ήταν και ο π. Θεόδωρος Ζήσης, καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Κι εμείς οι «αγωνιζόμενοι Χριστιανοί» της Λάρισας συμμετέχουμε στις εορταστικές αυτές εκδηλώσεις. Θα αναφερθούμε κι εμείς τμηματικά στο πρόσωπο του αγίου Χρυσόστομου, ο οποίος διώχθηκε απνώς και εξοντώθηκε από μια «σείρα» αδιόριστων επισκόπων με μπροστάρη τον Θεόφιλο Αλεξανδρείας, και με την

«Εκ των ουρανών εδέξω την θείαν χάριν, και δια των χειλέων πάντας διδάσκει προσκυνεί εν Τριάδι τον ένα Θεόν, Ιωάννη Χρυσόστομο, παμακάριστε όσιε, επαξίως ευφημούμεν σε_ υπάρχουνε γαρ καθηγητής, ως τα θεία σαφών»

(Το Κοντάκιο της γιορτής)

σύμπραξη της τότε παντοδύναμης Ευδοξίας του Παλαιού. Ό,τι ακριβώς συνέβηκε και με τον σειπό ποιμενάρχη μας κυρό

«Η Κοίμησις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου. Τοιχογραφία τοῦ ἱ. παρεκκλησίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Βασιλαῶν Μετεώρων (17ος αἰών).»

Θεολόγο. Κι ο μακαριστός Θεολόγος διώχθηκε απνώς και εξοντώθηκε από μια «κλίκα» επισκόπων κατ’ όνομα, με μπροστάρη τον αδιόριστο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κ. Σεραφεΐμ, και με την σύμπραξη της τότε παντοδύναμης αυλής της Εκκλησίας.

Πιστεύουμε ότι ο ιερός Χρυσόστομος θα ευλογεί και μας από την θριαμβεύουσα Εκκλησία, όπως ευλογούσε και τα πνευματικά του τέκνα από τους πρώτους τόπους της εξορίας του, την Κουκουσό και Αραβισσό, τα οποία έμειναν πιστά στη μνήμη του, αγωνίσθηκαν σθεναρά για την αποκατάστασή του μετά θάνατο, και δεν αναγνώρισαν διόλου – ξεπουλώντας την συνείδησή τους – τους άρπαγες του θρόνου του, ούτε τον Αρσάκιο, «άνθρωπον ιχθύος αφωνότερον και βαράχου απραγότερον», κατά τον Παλλάδιο, ούτε τον Απικό και όποιον άλλο. Κι ο τίμιος αγώνας τους δικαιώθηκε, τόσο με την επαναγραφή του ονόματος του πνευματικού τους Πατέρα στα Δίπτυχα της Εκκλησίας το 417 μ.Χ., όσο και κυρίως με την ανακομιδή των λειψάνων του στην Κωνσταντινούπολη, που πραγματοποιήσε ο Αρχιεπίσκοπος Πρόκλος το 438 μ.Χ., η οποία γιορτάζεται από την Εκκλησία μας στις 27

Ιανουαρίου.

Στο κείμενό μας, που ακολουθεί, θα παρουσιάσουμε δύο και μόνο στιγμιότυπα από την πολυκύμαντη ζωή του αγίου Πατέρα – ευλαβικό τμητικό προσκύνημα στη μνήμη του:

1. Το ιστορικό της εκφώνησης των ομιλιών «Εις Ανδριάντας».

Οι 21 ομιλίες «Εις Ανδριάντας» εκφωνήθηκαν από τον ιερό Χρυσόστομο το 387 μ.Χ. στην Αντιόχεια της Συρίας, όντας εκεί

που νοιάστηκε την πόλη, και «έθεσε την ψυχάν αυτού υπέρ των προβάτων» (Πρβλ. Ιω. 10,11) ήταν ο Επίσκοπος Φλαβιανός, τον οποίο ο ιερός Χρυσόστομος εκτιμούσε βαθύτατα. Άλλωστε ο Φλαβιανός τον χειροτόνησε πρεσβύτερο. Τί έπραξε ο άγιος αυτός επίσκοπος; Παρά τα γηραιά του και την εύθραυστη υγεία του αναχώρησε εσπευσμένα για την Κωνσταντινούπολη προς συνάντηση του αυτοκράτορα, προκειμένου να κατευνάσει την οργή του και προλάβει την αιματοχυσία της πόλης.

Τότε ο πρύτανης του άμβωνα Χρυσόστομος άρχισε τις ομιλίες του «Εις Ανδριάντας». Μιλούσε καθόλη τη Μεγάλη Σαρακοστή, με στόχο να καθουχάσει τον λαό, τονώσει το φρόνημά του και τον προτρέψει σε μετάνοια, σε νηστεία και αγαθές πράξεις και σταματήσει την οργή του για άλλες βίαιες πράξεις εναντίον του αυτοκράτορα, οι οποίες θα ήταν ολέθριες για την πόλη.

Στο μεταξύ, λίγο πριν από το Πάσχα, επέστρεψε στην Αντιόχεια ο Επίσκοπος Φλαβιανός, κομίζοντας την καλή είδηση ότι έπεισε τον αυτοκράτορα κι ότι παρέχει συγγνώμη στην πόλη και στους υπαίτιους της καταστροφής των Ανδριάντων.

Ο ιερός Χρυσόστομος τότε εκφώνησε την 21η ομιλία του με τίτλο αυτό το γεγονός της συγγνώμης: «Εις την επάνοδον του Επισκόπου Φλαβιανού και εις την του βασιλέως διαλλαγίν (=συμφιλίωση) προς την πόλιν και προς τους πλημμελήσαντας εις την των ανδριάντων καταστροφίν».

Στη συνέχεια θα παραθέσουμε από τις ομιλίες του ιερού Χρυσόστομου «Εις Ανδριάντας» δύο μικρά αποσπάσματα, το ένα από την 2η ομιλία του, που απεικονίζει την δεινή κατάσταση, η οποία επικρατούσε στην Αντιόχεια, και το άλλο από την 21η ομιλία, που αναφέρεται στην επάνοδο του επισκόπου Φλαβιανού:

α) Απόσπασμα από την 2η ομιλία (βλ. Χρυσόστομου έργα, ΕΠΕ, Θεσσαλονίκη 1979, τόμ. 31ος, σελ. 636-637):

«Καλέσωμεν την κτίσιν άπασαν εις συμπάθειαν των ημετέρων κακών. Πόλις ούτω μεγάλη, και των υπό την έω κειμένων η κεφαλή, εκ μέσης αναρπασθήναι κινδυνεύει της οικουμένης_ νυν η πολύπαις άπαις εξαίφνης γεγέννηται, και ο βοηθήσων ουδεις. Ου γαρ εστίν ο υβρισθείς ομόμιόν τινα έχων των επί της γης_ βασιλεύς γαρ εστίν, κορυφή και κεφαλή των επί της γης ανθρώπων απάντων. Δια τούτο δη προς τον άνω καταφεύγωμεν βασιλέα εκείνον καλέσωμεν εις βοήθειαν_ ει μη της άνωθεν απολαύσοιμεν ευνοίας, ουδεμία λείπεται τοις γεγεννημένοις παραμυθία» (= «As καλέσομε όλην την κτίση να συμπα-